

ЗАКЛЮЧЕНІЕ.

УПОТРЕБЛЕНІЕ УЧЕНІЕ-ТО ЗА ВЪРЖ И БЛАГОЧЕСТІЕ.

II. Що шрѣбва да правимъ за да ся ползуваме отъ ученіе-шо за вѣрж и благочестіе?

О. Трѣбва да испѣлняваме истинно това, щото е познато, подъ страхъ отъ тяжко осѣжденіе за неиспълненіе.

»*Ѣще сіѧ вѣ'сте, блажѣни ѣсте, ѡще творите ѡ.*«
Іоан. 13. 17.

»*Той же равѣ вѣдѣвый волю господина своего, и не ѹготовавъ, ни сотвори въ по воли его, виѣнъ вѣдетъ много.*«
Лѹка 12. 47.

II. Що шрѣбва да правимъ, кога съгледваме въ себе грѣхъ?

О. Не само трѣбва незабавно да принесемъ покаяніе, и тврѣдо да ся рѣшимъ да го избѣгваме за напрѣдъ, нѣ и да ся стараемъ, колко-то е възможно да загладимъ учиненый отъ него съблзнь или вредъ, съ противоположны нему добры работы.

Така е направилъ Закхей мытарь, кога-то е рѣкль Господу: »сѣ полѣ имѣніѧ моего, Господи, дамъ ницимъ: и ѡще когѧ чимъ обидѣхъ, возвращѣ четверницею.«
Лѹк. 19. 8.

II. Каква шрѣдоспорожностъ ни е нужна въ шоя случай, кога-шо ни ся види, че сме исцѣлили нѣкож-си заповѣдь?

О. Трѣбва да располагаемы срьдце-то си спорядъ думы-ты Іисусъ Хрістовы: »ѣгда сотворите всѧ повелѣніѧ вѧмъ, глаголите, ѡко равѣ неключими ѣсмы: ѡко ѣже должнъ вѣ'хомъ сотворити, сотвори'хомъ.«
Лѹк. 17. 10.